

Чика Фјодор, пас и мачак - Едуард Успенски

О писцу

Едуард Успенски рођен је 1937. године у Москви. Пише песме и приче за децу, такође прави цртане филмове, водитељ је дечијих емисија.

Ово је прича о дечаку који, као и свако дете и периоду свог одрастања не жели да слуша своје родитеље и жели да ради ствари које он жели.

Живео је са родитељима у стану и јако је желео да има кућног љубимца. Његова мама била је против те његове жеље и стално је имао сукобе са њом. На прозору његове собе седео је мачак који је започео разговор са њим. Фјодор је био збуњен мачковим одговором да му је научник то омогућио. Мама је била збуњена због новог кућног љубимца и рекла је да одмах мора да нестане из куће.

Спаковавши своје ствари, напустио је кућу, заједно са мачком. Аутобусом су стигли до села Јогуртовац и пронашли кућу у којој ће живети. Њихово пријатељство је било искрено. Придружио им се пас Шарик. Са доласком новог члана дружине почињу и прве несугласице, које кратко трају. Долазила је зима и требало им је хране, па је Фјодор предложио да траже закопано благо. Брзо су нашли и задовољно кренули кући. Наишли су на поштару Пећкина и наручили су да им донесе забавник. Мачак је био најискуснији од свих и делио је мудре и паметне савете. Фјодор је купио трактор и назвао га „Тр-тр Митја“, мачак је купио краву Мурку, а пас је купио ловачку пушку. Шарик је добио пуно савета од Фјодора и мачка, али је једини знао најбоље таблицу множења. Мачак је био паметан и вредан и мислио је на будућност, чак је и научницима писао да жели електрично сунце. Фјодор је био авантуриста, искрен, паметан и радознао. Поштар Пећкин је требало да испоручи загонетној дружини пошилку, али није могао јер нису имали документа. Они су га позвали на чај, а он је дошао како би сазнао нешто више о чудној дружини. Поштар је пронашао Фјодорове родитеље који долазе у прави час јер се Фјодор разболео због своје непажње. Фјодор се са родитељима враћа кући и они схватају да он заиста жели и кућни љубимци и другови, а не само играчке да би био потпуно срећан. Мачак и Шарик остају на селу уз договор да се Фјодор придружи опет својој дружини на распусту.

Ова прича има срећан крај, учи нас да и као мали, можемо на тренутак да будемо одрасли људи и сами доносимо важне одлуке, а то да ли су те одлуке исправне показује време.